

ЛИСТОПАД

ДАР ЛИСТОПАДУ

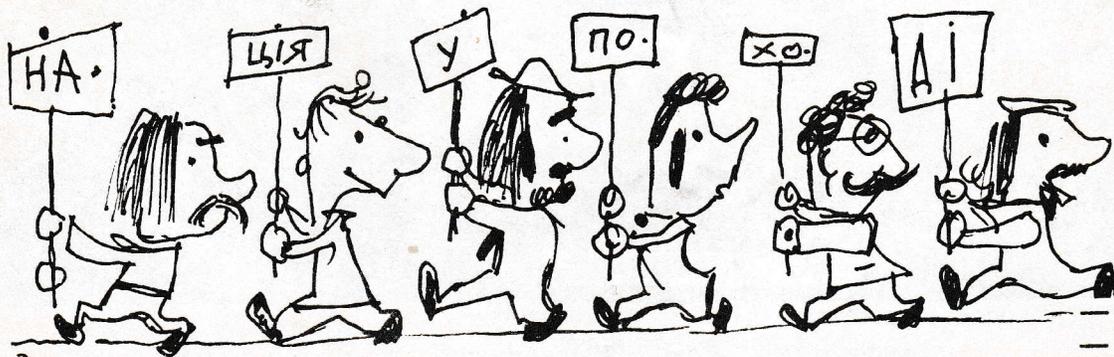
У В-ві „Червона Калина“ появилсь повний збірник пісень Романа Купчинського п. з. „Ми йдемо в бій“.

Фабрика

КУЛЬТУРИ

Ми у вільній країні,
Але ми — не на волі:
Під контролем живем,
Під диктатом сваволі.
У часах, як були
Таборові „держави“,
Що собі здобули
Стільки „доброї слави“,
У партійній війні
Воювали без впину
За контроль не так душ,
Як добра з магазину.
Проминуло те все,
Ми — в далекій країні,
Тож культуру хочать
Під контроль взяти нині.
Вже й „культура“ почне
Маршувати чвірками,
Щоб топтати все те,
Що найкраще між нами.
Щоб росло лиш „своє“,
Хоч воно третьорядне,
Щоб розбещене зло
Місце мало парадне.
Щоб був крик: „Ми бороним
Все загрожене, рідне“,
А топталосся те,
Що слабим неvigідне.
Щоб накази давали
Самозванці нам згорда
І культура „робилась“,
Мов на фабриці Форда.
І. ЖАК

НАЦІЯ В ПОХОДІ

— За ким оглядаєтесь?
— За тими, що нас провадять.

З ЖИДІВСЬКИХ АФОРИЗМІВ

Краще бути бідним, нім погребаним.

Батько б'є сина не за те, що грав, а за те, що програв.

Не вмирається з голоду, а з упокорення.

Краще жид без бороди, як борода без жида.

Краще розмовляти з жінкою і думати про Бога, ніж розмовляти з Богом, а думати про жінку.

Краще буря на землі, як погода на морі.

Рай має дні, коли його замикають, пекло постійно відчинене.

В Торі є більше проклять, як благословецьств.

Краще цент у купівлі, як долар у платні.

Завдяки своїй інтелігентності, інтелігент розуміє, чому дурень робить кар'єру.

Хто хоче допомі, той не потребує поради.

РІЗНИЦЯ

- Чи ходиш до школи?
- Ні, мене посилають.

ВЕЛИКІ СНИ

Каже Брежнев до Картера:
— Я мав сон, що над Білим Домом маяв червоний прапор і великий транспарент голосив: "Пролетарі всіх країн, єднайтеся".

На те Картер:

- Цікаво, бо мені теж снилося: Кремль, а на вежі червоний прапор, а на ньому напис: — А що було написано?
- Не знаю, бо я по-китайськи не вмю...

А. Т.

ПОРАДА

Бануеш за знебулим.
Вже сірим день обвився.
І жовтий шелест жовтим
Твій слід вкриває тихий.

Куди ідеш самотній?
Тебе прощає гілка!
Навколо сіє смуток.
Чи взяв ти парасолю?

Візьми, бо змокнеш, друже.
Я знаю. Сам я мокну.

Б а б а й

Не новина

Тебе, немов пірце,
Вона несла над хмари.
Тепер — дивуєшся:
Летиш униз, мов камінь.
Хіба ж це новина?
Кохав іншого.

ДВА ГОЛУБИ

На гілці над вікном
Два голуби сидять.
Ти думаєш: любов.

Один праворуч зник,
Ліворуч другий зник.
Ти думаєш: любов.

А гілка ще тремтить.

Вона

На вулиці товпа — трава.
Чи знайдеш квіточку свою?
Напевно, знайдеш, успокійсь!
Відтак питатимеш повік:
— І це вона?

Б а б а й

Високоповажаний Маестро,
Львов'янка, що приїхала в відвідини, розповідала декілька анекдот, із яких — при келішку — я лише дещо запам'ятав.

Якщо це Вам було б придатне, прошу використати.
З пошаною А.Х.

БРЕЖНЕВ недавно прийняв другу посаду голови держави, виконуючи рівночасно даліше обов'язки секретаря партії, бо з одної платні тяжко вижити в Советському Союзі.

НОВИЙ ГИМН (славень) ССРСР на слова Брежнева і музику Косигіна в час його офіційного проголошення мав вперше відспівати Подгорний, але якось не мав голосу і мусів зійти зі сцени.

ІЗ НЕДОКЛАДНОСТЕЙ РОЗГОВІРНОЇ МОВИ:

Микола живе в гуртожитку. Назбирав різної ярини, здобув десь кусок свинячого м'яса і зварив собі борщ. Вийшов на хвилину роздобути кусок хліба і, повернувши, взявся вечеряти. Коли вже докінчував борщ, завважив, що нема м'яса і голосно скричав: "Тут була свиня: Де вона поділася?"

Що він мав на думці? М'ясо чи особу?

КВАТИРА

Чоловік показує гостям нову квартиру. Один хвалить:

— О, як гарно вбудована шафа!

— Це не шафа, а кімната, — поправляє господар.

ЛАЗНЯ

З лазні виходить чоловік і питає прохожого:

— Скажіть, будь ласка, де у вас миються ті, що тут купаються-

ДО ГРИЦЯ ЗОЗУЛІ ВИСОКОПОВАЖАНОГО!

Ведлуг плота.

Пригадай си, моя мила,
Як то било зразу:
Як ми їли грушки, ябка
Коло перелазу!

А як у Вас з перелазом?

30. Т.

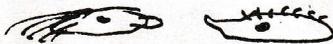
ВІД ГРИЦЯ:

Якби знав, кумо, що прийдете на "ябка", то і перелаз поставив би!..

ВІДПОВІДІ РЕДАКЦІЇ

С. Гамерка: Ваш "Соң" має всі признаки, як не треба писати: 1. Задовге, 2. замалі відступи між рядками, 3. копія надто бліда і жоден складач не хоче з неї складати, 4. нема найважливого, а саме — гумору...

Турист: Можемо не виявляти Вас в журналі, але Ваше прізвище мусить бути нам відоме. Крім цього, більшість порушених справ є всім добре відома.

В ЛІТЕРАТУРНОМУ КЛЮБІ

— Що ви думаєте про нашого мистецького критика?

— А ви що?..

— Те саме, що й ви.

З ПОЛІТИЧНОГО ЖИТТЯ

— Яка в Америці найкраща партія?

— Крісмусова.

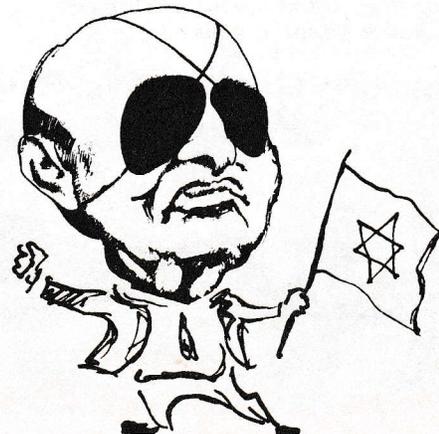
— Значить, заперечень нема...

ПРО ОТЦІВ ДУХОВНИХ

В недавню виданому В-вом "Червона Калина" збірнику пісень покійного Романа Купчинського "Ми йдемо в бій", тільки заголовок такий бойовий, поскільки збірник в більшості складається з пісень не-боевого характеру, як любовних, мисливських, лещетарських, кооперативних, пластових, спортових, товариських, настроєво-гумористичних, а є навіть одна "трапезна, до чарки", Ми зустріли в "Збірнику" ще одну оригінальну пісню, що називається "Отці Духовні", яку упорядник книжки д-р Ігор Соневицький зарахував до пісень товариського характеру. Ось як вона звучить:

„Отці духовні благодати повні,
А цивільні люди злобні і гріховні.
Отці духовні Бога величають,
А цивільні люди з чортом накладають.
Отці духовні правлять акафісти,
А цивільні люди ходять на невісти.
Отці духовні сплять спокійно в ліжках,
А цивільні люди трублять на келішках.
Отці духовні у небеснім граді,
А цивільні люди переважно в аді.“

На нашу скромну гадку, Т-во Українських Священиків ім. св. Андрея повинно б визнати цю пісню своїм священичим гимном.

Сорока на длопці

● Довідуємось, що при Українському Конгресовому Комітеті буде заснований окремий фонд, призначений на те, щоб навчити проф. Лева Добрянського української мови, а д-ра Володимира Душника — англійської.

● У зв'язку з відкриттям нового сезону в Літературно-Мистецькому Клубі та заповідженою зустріччю з громадянством, в Нью-Йорку тепер говорять, що зустріч була, тільки запрошене громадянство не прийшло.

● До бочки меду, що її подарував п. Мирон Сурмач з Нью-Йорку Українському Гарвардові, мюнхенський "Шлях Перемоги" статтею п. "Пустовійта" докинув, як то звичайно буває, ложку дьогтю.

● Співак Лев Рейнарович відійшов з управи ансамблю "Українська Опера", бо, як це буває на сцені, "Карась"-Рейнарович не міг довго витримати без авантюри з "Одаркою" — Галиною Андреадіс.

● Осіннє бульбощення філадельфійської Станції дивізійників в Лігайтоні не мало успіху не так з причини поганої погоди, як тому, що вже немає кому роздмухувати погасаючої ватри...

● З'їзд колишніх учнів Бережанської гімназії в Нью-Йорку відкрив молитвою "Отче наш" один з колишніх гімназистів — і ніразу не забувся, що свідчить про високий науковий рівень цієї школи.

● 25-літню річницю УНДому в Нью-Йорку плянують відзначити в той спосіб, що повісять портрет одного з його основників, інж. Мирна Лепкалюка, в національній галерії бару "Лис Микита".

● Російський дисидент Зінов'єв пише в журналі "Континент", що Леонід Брежнев мав погану пригоду: він вивинув собі شوку, пробуючи вимовити слово "міжконтинентальний".

● Кажуть, що журнал для дітей "Веселка" став появлятися точно, бо склад редакційної колегії журналу поповнився новим членом — редактором Йосипом Лисогором, головним президентом УНС.

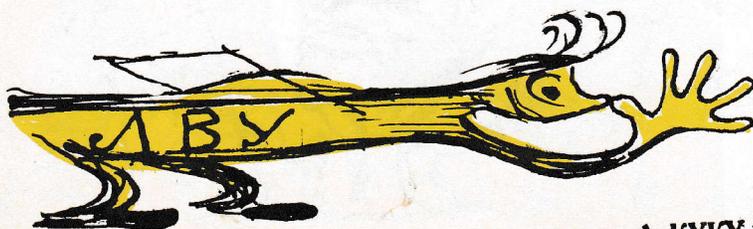
● Після виступів д-ра Михайла Штерна по українських осередках в Америці, мимоволі напрошується питання, котрий з українських еміграційних лікарів буде запрошений на подібні виступи до Ізраїлю?..

3 ФРАНЦУЗЬКОГО ГУМОРУ

— Мене дивує, — сказав суддя до підсудного, — чому підсудний в той самий день ходив до тієї самої крамниці красти ту саму річ — жіночу піджаму, аж три рази?

— Вибачте, пане суддя, — відповів підсудний, — але я тільки перший раз ходив красти... Два наступні рази, на жінчине бажання, я відмінював піджаму.

„РЕВОЛЮЦІЯ“ В КОМІТЕТІ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

Д-р Штерн і його українська нянька

СПРАВИ БАРАНЯЧІ

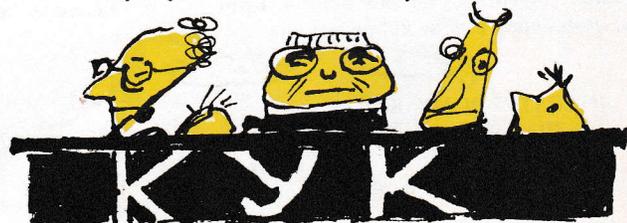
Розказують, що за "польських" часів, коли прем'єром в Польщі був полковник Юзеф Бек, знаний оборонець в українських політичних процесах і посол з фракції УНДО д-р Степан Баран сказав одного разу в сеймі дуже гостру протирядову промову. Довідавшись про зміст тієї промови, тодішній маршалок Польщі Юзеф Пілсудський мав сказати такий жарт:

— Як посол Баран бекнув, то прем'єр Бек збаранів.

В неділю 17-го вересня цього року в аудиторії школи св. Юрія в Нью-Йорку відбулася доповідь д-ра Михайла Штерна. Після його слова почалися запити, як звичайно — більш чи менш доречні або й цілком недоречні. Але рекорд того дня побив місцевий лікар д-р Баран, що доповідь і появу доктора Штерна використав для цього, щоб "переїхатись" по Площеві та по покійному колезі за фахом д-рові Томі Лапичакові з Чікаго...

Вийшло трохи так, як з жартом маршалка Пілсудського: "Як доктор Баран бекнув, то вся зала збараніла!"

ПРЕЗИДІЯ

— А КУКУ-у!!

ПУЛАСКІ ПРОПОНУЮТЬ ПЛЮЩА

На зустрічі з Плющем, Амальриком та з іншими визначними діячами дисидентського руху до Стайвезант гайскулу не прибули маси народу, це факт. Іншими словами, могло б бути цих мас трохи більше. В чому причина?.. Ну, антиплющівці не прийшли з ідеологічних мотивів: недолюблюють вони Площа Леоніда Івановича, зарахувавши його заздалегідь до ворогів народу. А деякі неутральні патріоти не потрудилися прибути з цього приводу, що в неділю 2-го жовтня. — тоді саме, коли була зустріч з дисидентами, — по 5-ій Евню в Нью-Йорку маршувала щорічна польська парада на честь генерала Пулаского.

Ей, скажете, братіку, щось це ти не до ладу торочиш! Та щоб українські патріоти, хай буде, що неутральні, проміняли Плюща на Пулаского?.. Та хто таке видав і чував серед політичної еміграції?

В цьому місці я дозволю собі взяти в оборону вищезгаданих неутральників, щоб шановний читач не подумав собі, що я тримаю їх за хрунів чи "поржондних русінуф" старокрайової породи. Борони, Боже! Вищезгадані неутральники пішли на 5-ту Евню не з любови до генерала Казимира Пулаского, а з... нелюбови до поляків!

Справа, бачите, в тому, що в неділю 2-го жовтня допудня ньюйоркське небо зтягнулося хмарами, а далі став падати дощ, щораз-то густіший. А тоді дехто з наших патріотів, злорадісно зтираючи руки, виніс таку резолюцію на порядок дня:

— Ото зараз після 12-тки піду до Народного Дому і смачно пообідаю, а потім візьму парасольку в руку і потюпаю на П'яту Евню. А там стану собі в сухенькому, затишному місці та й дивитимусь, як полячня мокне на параді і як з усяких-там куяв'яків і краков'яків тече вода, як з мокрих курей! Хай їх потім чорти беруть, що ми, українці, мали минулої неділі таку прекрасну, сонячну погоду, ніби спеціально в небі замовлену на всенародну маніфестацію за людські права!

Ба!.. Наші патріоти мали свої побожні пляни, а на небесних компоторах вийшло трохи інакше... Допудня воно справді "дощило", — як казали наші яворівці, — але після обіду небо прояснилося, заблиско сонце і "браця-поляци" промаршували по 5-ій Евню стройно, з фасомом і по-сухенькому.

А на другий день писала їхня газета "Дзеннік Польські", що в неділю по 5-ій Евню маршувало, а по боках, на тротуарах стояло, кругло чверть мільйона народу, враховуючи сюди і чорних поляків, що грали на трубах і бубнах, значить — оркестрантів. Ну, може той їхній "Дзеннік" так само рахує своїх "родакуф", як інколи "Свобода" рахує наших земляків під час українських парад, маніфестацій і тому подібних фестивалів... Факт залишається фактом, що полякам вдалася парада. Виходить, що вони теж мають протекцію в небесних чинників на високостях.

А може підкупили котрогось з референтів від погоди?..
І к е р.

З ОНТАРІО

У мандрівці по Онтаріо, яку щороку влаштовує для представників етнічної преси Департамент Туризму й Імміграції, торонтонський журнал "Юнак" був репрезентований 67-літнім пенсіонером, журнал "Молода Україна" 78-літньою пенсіонеркою, а 85-літній репрезентант журналу для дошкільнят "Готуйсь" відмовився від участі в турі в користь старшого репрезентанта, у якого, однак, несподівано поламався "вітчер" і це перешкодило йому взяти участь у турі.

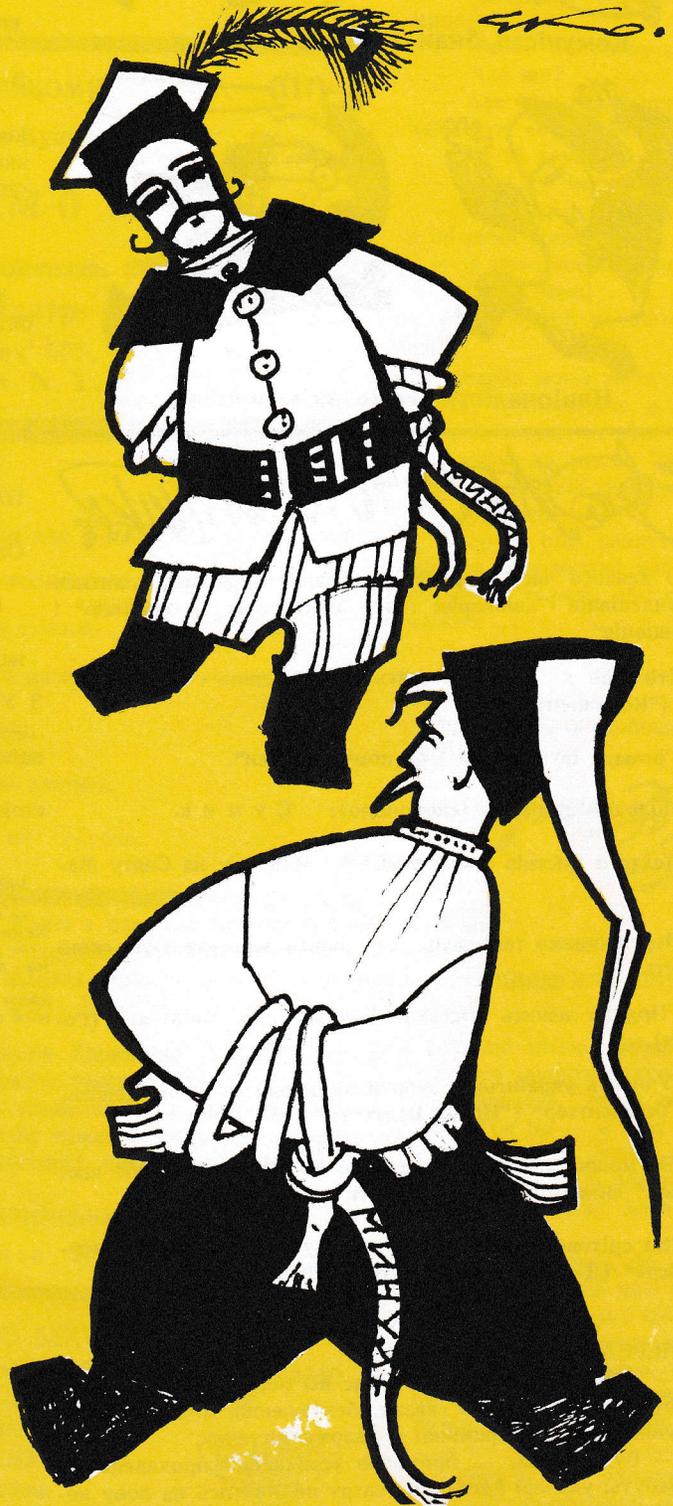
В ПАРАФІЯЛЬНИЙ ШКОЛІ

- Чи українці мають святого на ім'я Михайло?
- Так, мають; доктора Михайла Штерна.

КАВАЛІРИ

- Як дорого обійшлося вчорашнє гуляння?
- Вісім доларів.
- Так дешево?
- Вона більше не мала.

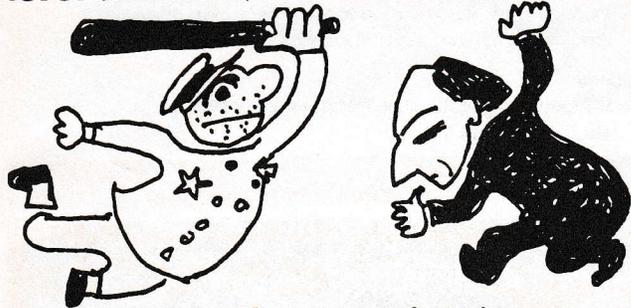
ДО ПОЛЬСЬКО - УКРАЇНСЬКОГО ПОРОЗУМІННЯ

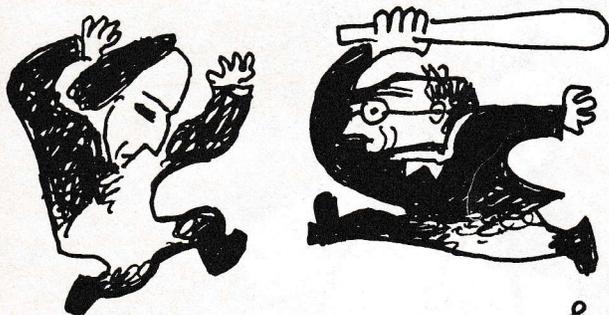
— "Подай же руку козакові"...

/ Т. Шевченко /

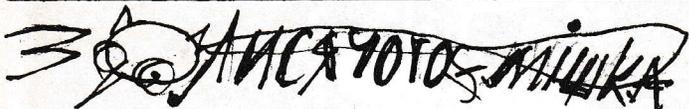
ІСТОРІЯ ПЛЮЩА

Комуністи били за націоналізм...

Націоналісти б'ють за комунізм...

З деякого часу політичні емігранти перестали ділитись на бандерівців і двійкарів: тепер діляться на "штернівців" і "плющівців".

Хто має до діла з советською владою — скучати не буде ("Континент").

Громада по нитці — і бідному "джінси".

Молодий сумівець (скорочено): С у м и к.

Дехто з мистців проміняв Святу Мадонну на Святу Мамону.

Переживаємо такі часи, коли навіть зеро втратило свою вартість.

"Правда лежить посередині — на обох лопатках" (Гомулка).

"Учитель української суботньої школи — це найдешевший "бейбиситтер" ("Новий Шлях").

"Як можна дивитися на дерево і не почувати себе щасливим?" (Князь Мишкін в повісті "Ідіот".)

"На світовому контексті протестів українці зайняли 0 перше місце" (Д-р Михайло Данилюк).

ПЕРЕДБАЧЛИВИЙ АВТОР

— Я бажав би закупити у вас всі перестиглі помідори і попсоварі яйця, — тихо сказав збентежений, молодий чоловік, увійшовши до крамниці в малому містечку.

— Будь ласка, — промовив усміхнений продавець, — Ви, мабуть, увечері йдете до театру подивитись на нову комедію?..

— Не так голосно! — шепнув, озирюючись, молодий чоловік. — Я — автор цієї комедії...

ЗРАДИВСЯ

— Якщо ти хочеш цілувати свою дружину, то не мусиш ставати якраз у вікні, так як вчора увечері!

— Даруй, але вчора увечері мене зовсім не було вдома!..

ДОНОШИК

— Я тепер донощик.

— Чому?

— Бо доношую братові черевки.

КІНЬ У КУРНИКУ

В ЛІЧНИЦІ

— Скажіть, докторе, в якій кімнаті лежить мій приятель, який був в автомобілевій катастрофі?

— В кімнатах 16, 17 і 18.

ПОВІРИЛА

Молода жінка з плачем прибігла до матері:

— Що трапилось?

— Чоловік мене побив.

— Чоловік? Алеж він учора ввійхав у службових справах!

— Я теж так думала...

НА ВУЛИЦІ

Вулицею йде трое дівчаток.

Одна прохожа питається:

— Ви чий, дівчатка?

На те одна відповідає:

— Ця чужа, і та чужа, а я наша.

З УКРАЇНИ

— Громадяно, не пхайтеся наперед! Станьте на кінці черги!

— Не можу, там уже хтось стоїть...

ЙОГО СПІДОМЕТ

Іде п'яний додому, а назустріч йому дівчина.

— Скажи, будь ласка, скільки у мене гуль на лобі?

— Дев'ять, — відповіла здивована дівчина.

— Ага. Спасибі. Значить, до моєї хати залишилось п'ять телеграфних стовпів!

Несподівано виявилось, що останнім часом у курнику продукується дуже мало курчат. Склалось напружене становище: яєць кури несуть багато, а курчат висиджують мало. Що саме спричинилося до того, важко сказати: чи то не приділили своєчасно належної уваги механізації, зокрема інкубаторній справі, чи то мали місце серйозні хиби в організації праці, але факт залишається фактом — курчат з'являлося все менше. А втім, коли складається таке тривожне становище, то шукати причин нема коли — треба негайно виправляти справу.

Над цим, власне, й задумалося шановне тваринство, зібравшись на термінові збори.

Було висловлено чимало гарних думок, але врешті-решт зупинилися на пропозиції Віслюка: направити в курник Коня, щоб допоміг Квочкам.

Кінь почав було упиратися:

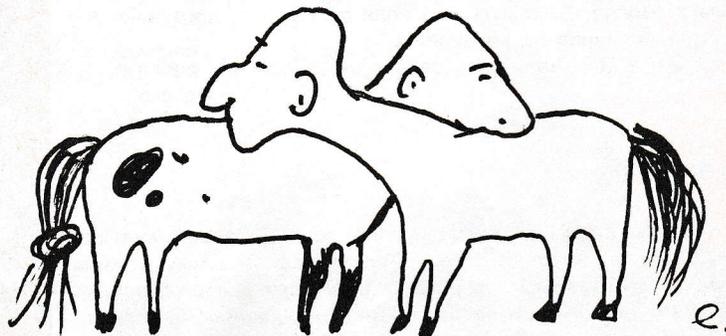
— Та ви що, тварини добрі! Де ж це бачено, щоби Кінь курчат висиджував! Не вмію я цього робити, ніколи цим не займався. Та й хто за мене деревину з лісу вивозитиме?

— Деревина почекає, — прохрюкала всіма шанована Свиноматка. — Попрацюєш із тиждень у курнику, а там і в ліс повернешся. А Курям слід допомогти. Як тра — то тра!

— Правильно! — підтримала Гуска. — А що ніколи тим не займався, то нічого — навчисься. Мої предки, скажімо, теж переважно іншими справами займались, а коли виникла необхідність, то й Рим урятували. Бо ж як тра — то тра!

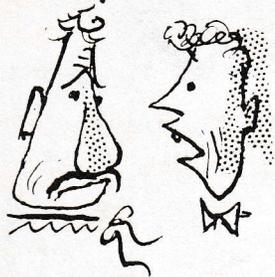
Так і вирішили.

ЛИСОГІР І КАНДИДАТ НА МЕЙОРА НЬЮ-ЙОРКУ КАЧ

Знаються, як два лисі коні

ХТО МИ Є?

Колис то було так:
— Ви православний?
— Ніт, я греко-католик.
І на тім кінчило си, бо справа була проста і ясна, ек на долони.

А сьогодні ек?
А так, жи тепер вам так лехко не обійде си.
— Ви православний?
— Ніт, католик.

Тоди тот, жи запитав си, тим си не задоволит, але ме питати си далше:

— А екій?
— Та екій мав би бути?
— Ци наш український, ци може карпаторуский?
— Розуміє си, жи наш!
— Лівий ци правий?
— Або є такі?
— Мусово, жи є.
— Ек є, то я по-середині.
— Патрієрхальник?!

— Шур!
— Ци из тих, жи Юзько Гірнек, ци з тих, жи Піддупчишин?
— З тих, жи у Філоделфії.
— Ага, то ви новокалендарний!

— Ніт, я за юліянцким!
— Ци юліянцким стемфорским, ци юліянцким шикаговским?

— Ні з тим — ні з тим. Я за юліянцким нівйорским.

— Значит си — василиянцким?

— Може так, а може не!
— А ек так, то ци з тих василиянцких, жи поминают Патрієрха, ци з тих, жи поминают, але потихо.

— Залежит ше від того, по екому не поминают.

— Ек по екому?

— Ци по-українски ци, ек то-ті, жи йдут из духом очесу, і по-ангелски.

— А ек по-староцерковному, то шо тут зле?

— О, то ви за традицію?

— Єс, сиррр! Йшли діди на муки, підут і правнуки!..

— Ага, то ви такий, вібачейте, хусит?!

ВІЧНО-ЖІНОЧЕ

Фільмова акторка Жажа Габор сказала одного разу репортерам, шо хотіла б жити до ста років.

— І шо будете тоді робити? — спитали репортери.
— Буду всім говорити, шо маю 90 років!

* * *

Зустрілися два приятелі, один питає:
— Чого такий сумний, Іване?
— Та не знаю, шо його робити, коли нічого не хочеться робити.

НАСТІЛЬНА АЛЬБОМНА КНИГА

сл. п. Романа Купчинського

Мийдемовбій

Ціна: 16.00 дол. Пересылка: 50 центів.

ЗАМОВЛЯТИ:

Chervona Kalyna, P. O. Box 507. Church Street Station.
New York, N. Y. 10008

ХЛОПСЬКИМ РОЗУМОМ

Не важне, хто що знає, але хто що потрафлеє.

Оптиміст винайшов літак, песиміст — парашут.

Не будь веселий, коли ти сумний.

У нас все менше-більше. Менше є, більшого нема.

Середина кола є в середині.

Хто скоро п'є, той поволі платить.

Від самої солі людина не грубне.

Маеш з одягом проблему —
Потрудись до "Дядему"
Адреса зана всім:
Це — Народний Дім.

Коли проходитеся по Другій Евню, біля Українського Народного Дому, мусите звернути увагу на дискретно освітлене, з мистецьким смаком влаштоване, виставове вікно "Дядему", цеї популярної серед чужих і своїх, української галантерійної крамниці й майстерні елегантних жіночих і чоловічих одягів

МАРИ І ВОЛОДИМИРА ЗАКЛИНСЬКИХ

"DIADEM", 142 Second Ave., N. Y. City

WALT'S SUNOCO SERVICE CENTER

25775 W. 8 MILE at BEECH RD. DETROIT, MICH. 48240

ВСЯКА ОБСЛУГА І НАПРАВА АВТ

Phones KE 1-1303,

В. КУКУРБА
менеджер

Винаймаємо траки і трайлери на цілу Америку і Канаду.

Одинока українська фірма на стейт Мішіган.

— Я не, але моя жона...
— Ну, а ви шо?
— Я тиж за тим, але аби не клекати.

— А ек из дзвоником?
— Дзвоник може бути, але я з чим инакшим си не годжу...
— З чим?
— Я протів иконостаса!
— Протів великого, ци протів малого?

— Малий міг би бути, але...
— Але шо?
— Але не в нашій церкві. Не-хай другі собі тримают!
— Котрі другі?
— Тоті из Чикага!
— У Чикалзі є троякі, то ви з котрими тримаєте?
— З тими четвертими.
— Таких нема!..
— Ше будут, не бійте си!..

Розмова може тегнути си навит до Судного Дне, а від Судного Дне знов из кінце...

А колис то сказав "греко-католик" і куждий знав, з ким маєте до чиненя.

Тепер то таке накрутили, намішели, наколотили, жи тра мати кінську голову, аби си у тім візнати...

А хто того нам намішев — га?

Хто ек хто, а найбільше то та-кой самі ксендзи!..

Уривок з журналу

РІЗДВЯНІ КАРТОЧКИ

Люблю місяць грудень. Назва його звучить і твердо і м'яко одночасно, якось таємничо. Пані Віра Ке — є така в Канаді — подавала колись його латинське значення, але чомусь не відкрила заслони його українського змісту.

Люблю грудень, бо листоноші приносять тоді малі пакуночки від Пласту, Сум-у або від Комітету будови церкви на Союзівці (чомусь з англ. текстом) чи в Гантері. Це святочні карточки. Як комусь жаль доляра, — а таких не бракує — не тому, що його не має, але просто тому, шо прив'язаний до нього цілим серцем, — то вибухає вультаном патріотичного обурення і пакуночок безцеремонно завертає. Все таки позбавити

своїх приятелів святочних побажань якось не випадає. Це ж доказ, що він ще живе і на його гостинність з тузином нектару, спрорадженого з Лондону, числити все можуть. Тож містер Обурений висилає карточку з текстом "Мерри Хрістмас", бо вони на половину дешевші. Треба ж мати на увазі рівновагу домашнього бюджету! А якщо містер Обурений вже в турка перевернувся, то нашо ж йому вже ці карточки.

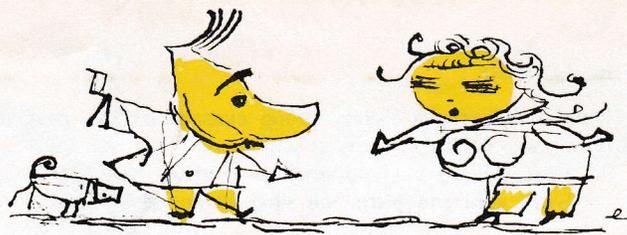
На щастя, тих, що вже "прифастригувалися" або загубили вистид, є менше. Більшість приймає ці карточки, бо вони дають хвилину культурної розваги, після того, як ви вже вщерть виповнеї приєними почуваннями, змігши 12 страв, від яких рушитись тяженько. Вистачить перевести очі поза стіл. Побіч "дідуха" образотворча виставка зі святочних карточок. Вибранці муз поклати перед ваші очі вашу молодість, будять спомини, розстеляють містерію української різдвяної ночі, відривають від гамору і шуму довкілля і техніки, та ведуть вас в країну повну чарів і краси, яку ви мусіли покинути. І ви їм вдячні за це. Якщо ні, то як приємно бути в культурнім товаристві Дохват, Мушинської, Сурмач, Андрусева, Білинського, Доманика, Залуцького, Климка, Козака-Ека, Левицького, Мороза, Холодного, Черешньовського і тд.

Нарадувавши душу виставкою, заглядаєте ще раз до побажань. І ось тут насувається думка: чи не було б добре, а може й конечно, додавати до традиційних побажань ще й актуальні, як приміром: Дай вам, Боже, щасливо дочекати Патріярхату і всім з ухваленої Владиками Помісности УКЦ збирати. Такі побажання треба б обов'язково і нашим трьом царям духовним висилати, а не гострі довгі протести, бо, як кажуть наші брати закарпатці, — їм то не любить! Може такі делікатного, святочного змісту різдвяні картки наведуть їх на правдиву путь і наша війна за Помісність, що нагадує В'єтнам, з його поділом на в'єтнамців і в'єтконгів, — закінчиться.

Іван Краян

В ТЕЛЕФОНІ

— Є мама?
— Щойно вийшла. Телефон ще теплий.

— Ні, пані, я ніколи не їжджу там, де я ще не був!..

— Жийте ще сто літ, а потім скільки хочете, бо тут є фрі контрі!..

НА ВИСТАВЦІ ДИТЯЧОЇ ТВОРЧОСТИ

Любка Гуцалюк: — Це нечуване! Діти — а малюють, як справжні мистці!..

— Сусідко! Зустрінь мого чоловіка, коли повернеться, бо я на нічну зміну йду!

По дол. 13.50: Д-р В. Кіналь, Я. Бігун і А. Гудзак.

По дол. 10.00: Д-р Ю. Горюшовський, Б. Лисак, Л. Геров, Ю. Пастернак.

Дол. 9.00: Б. Пришляк, О. Гордінський (8.50).

По дол. 5.00: Е. Думин, А. Кмета, М. Гуцал, І. Б. Панасюк, В. Б. Януш і Л. Сиротинська-Гофман.

По дол. 4.50: І. Каменецький і Д-р І. Дачанца.

По дол. 3.50: В. Кацапир, В. Габровіч, С. Магмет, М. Бульба, В. Кнш, Д-р В. Копач, І. Курілів, М. Левницька, Т. Давидович, Л. Хоман, М. Поронюк, о. В. Кармазин, Л. П. Крушельницький, М. Прийма, Л. і Р. Тимчуки, Т. Возняк, В. Чайківський, Д-р Р. Миколаєвич, С. Климович, О. Гулей, Я. Козак, О. Гац, К. Копачинський, Хр. Лисобей і Гр. Мельник.

Дол. 3.00: І. Сербин.

По дол. 2.50: Я. Закаляк, Д. Кунько, Б. І. Шулакевич, інж. С. Симко, Р. Чавс, М. Кривокульська.

По дол. 2.00: Ю. Крижанівський, О. Гембатюк, М. Котис, М. Дмитрів, В. Бацвин, В. Лодатнюк, Н. Масюк, О. Граб, П. Уруський, І. Кравчук, Н. Проць і Д. Радивський.

По дол. 1.50: В. Процінський, Н. Федів, Ю. Клось, І. Безхлібник, І. Артим, Д. Химич, К. Пастушак, М. Яремко, О. Скленкович, Я. Сена, Д-р З. Гіль, М. Галазда, Д-р М. Мичковська і М. Антонович.

По дол. 1.00: А. Рохе, В. Фокшан, К. Сольчанник і А. Слиш.

НІКОМУ ЧИТАТИ

— Дідусю, почитай мені, будь ласка, казочку! — просить онучка.
— А ти що, сама не вмійш?
— Умію.
— А чому ж не хочеш читати?
— Нікому читати: у мене ж немає онучки!..

"THE FOX"

4933 Larkins

Detroit, Michigan 48210

Tel.: VI 2-7476

Річна передплата в ЗДА

і в Канаді — 6.50 дол.

Editor Edward Kozak